

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Efter sygehuslovgivningen har amtskommunerne samt Københavns og Frederiksberg kommuner ansvaret for planlægningen og driften af sygehusvæsenet, herunder det økonomiske ansvar.

Det er derfor helt naturligt, at det er repræsentanter for sygehuskommunerne, der inddrages i et udvalgsarbejde om den fremtidige overordnede sygehuspolitik.

Der er tale om et statsligt-kommunalt udvalg med repræsentanter for Amtsrådsforeningen, Københavns magistrat, Frederiksberg kommune, sundhedsstyrelsen, rigshospitalet og finansministeriet, budgetdepartementet.

Udvalget skal udarbejde forslag til nye vejledende retningslinier for sygehusplanlægningen. I forbindelse hermed skal udvalget særlig lægge vægt på den fremtidige sygehusstruktur, herunder opretholdelsen af en nuanceret sygehusstruktur, hvor hensynet såvel til de mindre sygehuse som til lands- og landsdelssygehuse i særlig grad må tilgodeses. Udvalget skal endvidere foretage en vurdering af de gældende betalings- og visitationsordninger. I forbindelse hermed skal udvalget bl.a. vurdere mulighederne for at skabe større frihed for patienterne til selv at vælge behandlingssted, særlig i relation til lands- og landsdelssygehuse samt »grænsesygehuse«.

Jeg finder det selvsagt meget værdifuldt, at patienter og potentielle patienter – og i hvert fald det sidste er vi jo alle – danner foreninger eller på anden måde engagerer sig i sygehusforhold og i debatten om vort sygehusvæsen. Det betyder, at debatten bliver bredere, og det er også med til at skabe større forståelse for sygehusvæsenets problemer og den igangværende omstillingsproces. Sagt på en anden måde: de demokratiske organer, amtsrådene, får et bedre og bredere grundlag for afgørelserne.

I et udvalgsarbejde om den fremtidige overordnede sygehuspolitik må det imidlertid være rigtigst at lade brugerrepræsentanterne være de af alle borgerne (og brugerne) valgte repræsentanter.

Brugerrepræsentanter er altså inddraget i udvalgsarbejdet – ikke i form af enkelte patientforeninger eller andre private foreninger eller enkeltpersoner, men i form af de folke-

valgte repræsentanter for de ansvarlige sygehuskommuner.

Når udvalgsarbejdet til sin tid er afsluttet, vil resultaterne blive lagt frem til offentlig debat, og her må man håbe, at alle interesserede borgere og foreninger vil bidrage, så vi kan få den bredeste mulige debat inden den endelige stillingtagen.

Spm. nr. S 115

Til *energiministeren* (22/10 84) af:

Arentoft (FP):

»Hvilke initiativer agter ministeren at tage i anledning af, at det – ifølge Jydsk Teknologisk Institut – har vist sig, at i hundredvis af kilometer plastrør i naturgasnettet er sammensvejet med udstyr, der er alt for dårligt, hvilket kan betyde, at garantien på disse plastrør ikke gælder, hvis der opstår fejl, og vil ministeren i svaret oplyse, hvorledes det kan gå til, at der overhovedet er blevet benyttet for dårligt udstyr?«

Begrundelse

Ifølge Jydsk Teknologisk Institut lever mellem 25 og 30 pct. af svejseudstyret, der er benyttet til naturgasnettet, ikke op til kvalitetskravene, hvilket kan give ret uoverskuelige følger i form af lækager m.v., således at forbrugerne i en længere periode kan være afskåret fra at få gas, fordi ledningen må afbrydes.

Spørgeren undrer sig over, at et så utrolig kostbart projekt kan være behæftet med så graverende fejl, og imødeser ministerens kommentarer hertil, idet svaret naturligvis må placeres i sagen.

Svar (31/10 84):

Energiministeren (Enggaard):

Jeg kan meddele, at jeg har forelagt spørgsmålet for arbejdsministeriet, under hvis ressort sikkerhedsbestemmelser vedrørende svejsning af plastledninger for naturgas henhører. Jeg har modtaget følgende udtalelse fra arbejdsministeriet/arbejdstilsynet, som jeg skal henholde mig til:

»Som svar på arbejdsministeriets henvendelse kan direktoratet oplyse, at arbejdstilsynets sikkerhedsbestemmelser for naturgasan-